

گزارش نویسی و مستند سازی در اورژانس

جلسه سوم – برقراری ارتباط کلامی با سایر متخصصین و بیمار



سعید سیفی

کارشناس ارشد پرستاری اورژانس



www.saeedseyfi.ir

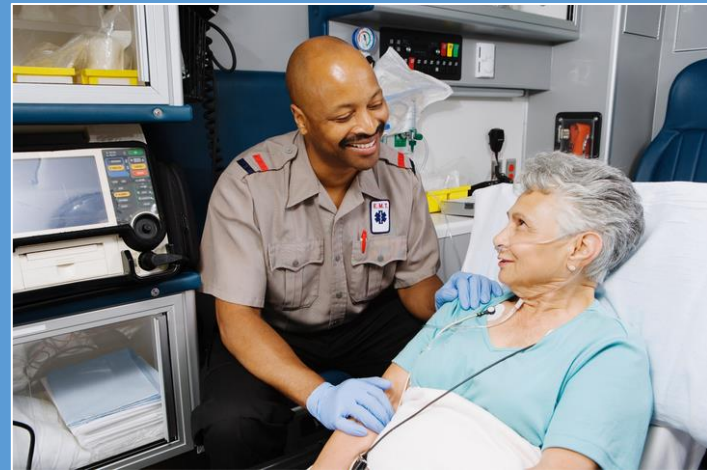


saeedseyfi@gmail.com

✓ بخش مهمی از فرآیند مراقبت از بیمار، ارتباط کلامی مناسب با بیمار، خانواده بیمار و سایر مراقبین سلامت و درمان می باشد.

✓ باید نیاز بیمار را دریافت و به دیگران انتقال دهیم.

✓ تکنسین اورژانس حلقه حیاتی میان بیمار و سایر اعضای گروه مراقبت های پزشکی می باشد.



✓ اولین گام در راستای ارتباط بیمار با سایر مراقبین «
EMS

✓ برقراری ارتباط مناسب با سایر مراقبین « **مراقبت موثر**، مناسب و صحیح از بیمار

✓ با رسیدن **تکنسین** به بیمارستان پرستار و پزشک **مسئولیت مراقبت** از بیمار را به عهده خواهد گرفت.

✓ **گزارش شفاهی** تکنسین معمولاً زمانیکه پزشک یا پرستار در حال انجام مراقبت از بیمار می باشد انجام می گیرد.



۱- نام بیمار، CC، ماهیت بیماری یا مکانسیم آسیب

✓ مثال: بیمار آقای علی احمدی با تروما و درد قسمت فرونتال سرشان در تصادف واژگونی خودرو سواری بعنوان راننده بوده اند.



۲- خلاصه ای از تاریخچه بیمار

✓ بیمار سابقه بیماری دیابت دارد و انسولین مصرف میکند که در حال حاضر انسولینش را تزریق کرده است.



۳- بیان هر گونه شرح حال حائز اهمیت

✓ **تروما و تندرns در قسمت استخوان تیبیای چپ بیمار وجود دارد اما هیچ گونه شکستگی واضحی مشاهده نشده است و نبض دیستال، حس و حرکت پای بیمار اوکی است.**



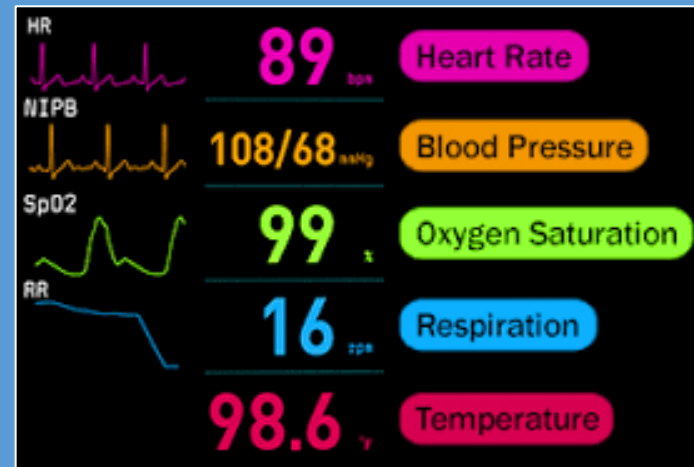
۴- واکنش بیمار نسبت به اقدامات درمانی

✓ بیمار هیپوگلیسمی غیر هوشیار، با تزریق ۵۰ سی سی دگستروز ۵۰ درصد هوشیار شد.



۵- علائم حیاتی ارزیابی شده

✓ ثبت و اعلام علائم حیاتی قبل یا حین انتقال و بعد از انتقال: مثال: علائم حیاتی بیمار حین انتقال و در حال حاضر می باشد.



۶- سایر اطلاعات

✓ اطلاعاتی که در زمان ارائه گزارش قبلی ارائه نشده است، هر نوع **اطلاعات دقیق تری** که از اعضای **خانواده** بیمار یا **دوستان** گرفته می شود یا **دارویی خاص** برای بیمار تجویز شده است.



تماس چشمی با بیمار و حفظ آن در تمام مدت



✓ به او کاملاً **توجه** کنید. به بیمار اجازه میدهد که بداند در جایگاه بالایی قرار دارد.

✓ **مستقیماً** به چشمان بیمار **نگاه کنید**. افزایش اطمینان بیمار نسبت به شما.

از اسم مناسب بیمار استفاده کنید (اگر می دانید)



- ✓ از بیمار بخواهید که او را با **چه اسمی** صدا بزنید.
- ✓ هرگز بیمار را با کلمه " عزیزم " **صدا نزنید**.
- ✓ هرگز بیمار را با **اسم کوچک** صدا نزنید مگر اینکه کودک باشد یا خود بیمار بخواهد.
- ✓ اگر اسم بیمار را نمیدانند از **آقا یا خانم** استفاده کنید.

حقیقت را به بیمار بگویید

✓ حتی اگر حرفی ناخوشایند باشد بیان کردن **حقیقت** خیلی بهتر از دروغ گفتن به بیمار است.

✓ دروغ **اطمینان** شما را نسب به بیمار **از بین می برد**.

✓ تا زمانی بیمار یا خانواده بیمار سوالی نپرسیدند نباید پاسخی داد.

✓ اگر **جواب سوال را نمیدانید** به بیمار بگویید.



استفاده از زبان مناسب



✓ به هیچ وجه پایینتر یا بالاتر از سطح درک بیمار صحبت نکنید.

✓ از استفاده از **واژه های پزشکی** که بیمار درک نمی کند پرهیز کنید.

مراقب چیزی که به دیگران در رابطه با بیمار میگویید باشید



✓ حتی اگر بیمار بیهوش است یا با دیگران صحبت می کنید
فرض کنید بیمار همه حرف های شما را می فهمد.

مراقب معانی حرکات دست و صورت خود باشید



✓ حالات شما نباید **تهدید آمیز** باشد.

✓ در صورت امکان خود را نسبت به بیمار در سطح پایین تری قرار بدهید.

همیشه آرام، واضح و شمرده صحبت کنید



✓ به صدا و حالات آن دقت کنید.

✓ اگر بیمار از لحاظ **شنوایی مشکل** دارد واضح صحبت کنید تا بتواند لب خوانی کند.

✓ بیماران **سالمند** معمولا دارای **شنوایی ضعیف** می باشند، سعی نکنید فریاد بزنید شاید بیمار بترسد، با این بیماران واضح و شمرده با صدای بلند صحبت کنید.

به بیمار مجال جواب دادن بدهید مگر در شرایط بحرانی

- ✓ شخص بیمار یا آسیب دیده ممکن است فکرشان بدرستی بدلیل شرایطی که در آن قرار دارد کار نکند و حتی برای جواب دادن به سوالات ساده به زمان نیاز داشته باشند.
- ✓ در ارتباط با بیمار سالمند نیز این نکته الزامی است.

زمانی بیمار رضایت به درمان میدهد زندگیش را در دستان شما می بیند و شما باید این اطمینان را به بیمار بدهید که توانایی مراقبت از او را دارید.





با تشکر از توجه شما

WWW.SAEEDSEYFI.IR/EDU

